

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/10/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899065
Dátum vydania rozhodnutia:	08.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899065.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. októbra 2014 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci proti obžalovanému V. X. , pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, o odvolaní obžalovaného V. X. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. februára 2014 sp. zn. 1 T 22/2002, takto

rozhodol:

Podľa § 258 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. februára 2014 sp. zn. 1 T 22/2002 bol obžalovaný V. X. uznaný za vinného zo spáchania v bodoch 1/ až 13/ rozsudku pokračujúceho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 248/1994 Z. z. (účinného do 31. augusta 1999) a v bode 14/ rozsudku trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“), na tom skutkovom základe, že:

1/ dňa 15. decembra 1998 v Trenčíne, pred obchodným domom BILLA, pod zámienkou nákupu športového tovaru na vianočný trh v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vylákal od G. K. sumu 2 000 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti do 15. januára 1999, avšak takto získané finančné prostriedky na nákup športového tovaru nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich aj napriek viacerým výzvam nevrátil, okrem sumy 200 000 Sk vrátenej v mesiaci máj 1999, čím spôsobil G. K., nar. XX. F. XXXX, bytom I. X., M. XXX/XX, okres R., škodu vo výške 1 800 000 Sk,

2/ dňa 27. decembra 1998 v I., ulica G. XXX/XX, okres R., po predchádzajúcom vrátení sumy 3 000 000 Sk, pod zámienkou použitia finančných prostriedkov na nákup športového tovaru v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vylákal od V. M. sumu 360 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti do 27.

januára 1999, avšak takto získané finančné prostriedky pri svojej podnikateľskej činnosti nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich aj napriek viacerým výzvam nevrátil, čím spôsobil V. M., nar. XX.. M. XXXX, bytom I., ulica G. XXX/XX, škodu vo výške 360 000,- Sk,

3/ napriek tomu, že od 29. novembra 1996 bol na základe leasingovej zmluvy iba nájomcom osobného motorového vozidla značky Hyundai Lantra 1.5, ŠPZ: B. XX-XX, uvedenú okolnosť a tiež neuhrádzanie dohodnutých leasingových splátok V. E. zamlčal a v presne nezistenom dni v mesiaci október 1998 v Považskej Bystrici mu za dohodnutú sumu 260 000 Sk, z ktorej bola zaplatená iba suma 240 000 Sk, odpredal toto osobné motorové vozidlo, pričom však V. E. musel uhradiť dlh spoločnosti s ručením obmedzeným J., B., Námestie F. XX/XX, dlh na leasingových splátkach a následne tiež zostávajúce leasingové splátky, čím spôsobil V. E. škodu vo výške najmenej 159 323 Sk,

- v presne nezistené dni v mesiaci december 1998 a začiatkom roka 1999 v Papradne, okres Považská Bystrica, pod zámienkou použitia finančných prostriedkov na nákup športového tovaru v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vylákal od V. E. sumu 90 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti najneskôr do jedného mesiaca, avšak takto získané finančné prostriedky pri svojej podnikateľskej činnosti nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich nevrátil, čím spôsobil V. E. škodu vo výške 90 000 Sk,

pod zámienkou vybavenia pôžičky v Španielsku a následného uhradenia dlhov, vylákal od V. E.:

- v presne nezistenom dni v mesiaci júl 1999 v Považskej Bystrici sumu 20 000 Sk v hotovosti a sumu 2 000 DM, v prepočte 46 030 Sk,

- dňa 10. augusta 1999 sumu 465 USD, v prepočte 19 456 Sk, ktorá mu do Španielska bola poukázaná bankovým prevodom cez G., akciová spoločnosť, pobočka B.,

- dňa 19. augusta 1999 sumu 1 115 USD, v prepočte 47 085 Sk, ktorá mu do Španielska bola poukázaná bankovým prevodom cez G., akciová spoločnosť, pobočka B.,

- dňa 24. augusta 1999 sumu 601 USD, v prepočte 25 166 Sk, ktorá mu do Španielska bola poukázaná bankovým prevodom cez G., akciová spoločnosť, pobočka B.,

pričom takto získané finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužil, použil ich pre vlastnú potrebu a doposiaľ ich nevrátil, čím spôsobil V. E., škodu v celkovej výške 157 737 Sk,

uvedenými čiastkovými skutkami obžalovaný V. X. spôsobil V. E., nar. XX. W. XXXX, bytom B. XX, okres B., škodu v celkovej výške 407 060 Sk,

4/ pod zámienkou zabezpečenia výhodného úročenia finančných prostriedkov vo švajčiarskej banke, vylákal od Ing. G. H.:

- dňa 11. novembra 1998 v B., na ul. I.. XXX, sumu 800 000 Sk, na dobu do 11. novembra 1999,

- v presne nezistenom dni v mesiaci marec alebo apríl 1999 v Považskej Bystrici sumu 200 000 Sk, na dobu do 11. novembra 1999,

pričom finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ, okrem sumy 100 000 Sk, ich nevrátil, čím spôsobil Ing. G. H., nar. XX. I. XXXX, bytom B., X. XXXX/XXX, škodu v celkovej výške 900 000 Sk,

5/ dňa 19. novembra 1998 v Považskej Bystrici, pod zámienkou zabezpečenia vloženia a následného výhodného zúčenia finančných prostriedkov vo švajčiarskej banke H., vylákal od Ing. W. O. sumu 2 000 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze budú vložené do švajčiarskej banky do 1. decembra 1998, avšak takto získané finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužil a doposiaľ ich napriek viacerým

výzvam nevrátil, čím spôsobil Ing. W. O., nar. XX. V. XXXX, bytom B., O. XXXX/XXX, škodu vo výške 2 000 000 Sk,

6/ dňa 4. januára 1999 v kancelárii firmy W. Q. - Q., na ulici W. XXXX/X, v G., pod zámienkou nákupu nehnuteľnosti pre výstavbu športovej haly na prevádzkovanie hry „bowling“, vylákal od W. Q. sumu 870 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti do 12. januára 1999, avšak takto získané finančné prostriedky na nákup nehnuteľnosti nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich napriek viacerým výzvam nevrátil, čím spôsobil W. Q. škodu vo výške 870 000 Sk,

dňa 13. januára 1999 v kancelárii firmy W. Q. - Q., na ulici W. XXXX/X, v G., pod zámienkou použitia finančných prostriedkov na nákup športového tovaru v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vylákal od W. Q. sumu 1 300 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti do 18. januára 1999, avšak takto získané finančné prostriedky na nákup športového tovaru nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich napriek viacerým výzvam nevrátil, okrem sumy 800 000 Sk vrátenej po čiastkach v mesiacoch január a február 1999, čím spôsobil W. Q. škodu vo výške 500 000 Sk,

uvedenými čiastkovými skutkami obžalovaný X. spôsobil W. Q., nar. XX. F. XXXX, bytom G., L. XXXX/X, škodu v celkovej výške 1 370 000 Sk,

7/ v presne nezistenom dni v mesiaci december 1998 v B., na ulici G. XXX/XX, pod zámienkou zabezpečenia výhodného mesačného úročenia finančných prostriedkov, vylákal od Ing. V. E. sumu 300 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti do jedného roka, avšak takto získané finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich napriek viacerým výzvam nevrátil, okrem sumy 30 000 Sk vrátenej v mesiaci február 1999, čím spôsobil Ing. V. E. škodu vo výške 270 000 Sk,

v presne nezistenom dni v mesiacoch február alebo marec 1998 v B., na ulici G. XXX/XX, pod zámienkou použitia finančných prostriedkov v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vylákal od Ing. V. E. sumu 300 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti do 5 dní, avšak takto získané finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich napriek viacerým výzvam nevrátil, čím spôsobil Ing. V. E., nar. XX. T. XXXX, bytom B., G. XXX/XX, škodu v celkovej výške 300 000 Sk,

uvedenými čiastkovými skutkami obžalovaný X. spôsobil Ing. V. E., nar. XX. T. XXXX, bytom B., G. XXX/XX, škodu v celkovej výške 570 000 Sk,

8/ pod zámienkou zabezpečenia výhodného mesačného úročenia finančných prostriedkov vo švajčiarskej banke H., vylákal od Ing. V. B.:

- v presne nezistenom dni v mesiaci január 1999 v kancelárii spoločnosti s ručením obmedzeným W. G., na ulici I. XXX, v B., po čiastkach celkovú sumu 1 000 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti do 31. decembra 1999,

- v presne nezistených dňoch v mesiacoch február, marec a apríl 1999 v B., na sídlisku M. XXXX/XX-X a v kancelárii spoločnosti s ručením obmedzeným W. G., na ulici I. XXX, v B., po čiastkach celkovú sumu 1 500 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti do 10. augusta 1999,

avšak takto získané finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich napriek viacerým výzvam nevrátil, čím spôsobil Ing. V. B., nar. XX. F. XXXX, bytom B., M. XXXX/XX-X, škodu v celkovej výške 2 500 000 Sk,

9/ dňa 12. januára 1999 v Považskej Bystrici, pod zámienkou použitia finančných prostriedkov na nákup športového tovaru v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vylákal od B. N. sumu 500 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti do 31. marca 1999, pričom mu odovzdal ako zálohu dve osobné motorové

vozidlá, a to:

značky Hyundai Sonata, ŠPZ: B.-XXX F., ktoré však bolo vo vlastníctve leasingovej spoločnosti G., a.s., E., K. XX a dňa 15. júna 1999 jej bolo B. N. vozidlo odovzdané,

značky Seat Ibiza, ŠPZ: B. XX-XX, ktoré však bolo vo vlastníctve leasingovej spoločnosti O. spol. s r.o. Z., U. XX, ktorej B. N. dňa 29. októbra 1999 vyplatil zostatok leasingu vo výške 37 079 Sk a následne vozidlo, po zaplatení poistného, odpredal za sumu 158 000 Sk, ktorú použil na uspokojenie svojej pohľadávky,

pričom takto získané finančné prostriedky nepoužil na nákup športového tovaru, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich nevrátil, okrem sumy 10 000 Sk vrátenej v mesiaci júl 1999, čím spôsobil B. N., nar. XX. W. XXXX, bytom B., K. XXX/XX, škodu v celkovej výške 371 079 Sk,

10/ v dňoch 24. januára 1999 a 25. januára 1999 v budove firmy G. v B., pod zámienkou použitia finančných prostriedkov na nákup športového tovaru v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vylákal od O. Z. celkovú sumu 7 350 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti do 8. februára 1999, avšak takto získané finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich napriek viacerým výzvam nevrátil, čím spôsobil O. Z., nar. X. W. XXXX, bytom B., M. XXXX/XX, škodu vo výške 7 350 000 Sk,

11/ dňa 27. januára 1999 v B., na ulici W. XXX/XX, v kancelárii firmy O. B., pod zámienkou použitia finančných prostriedkov na vyplatenie colnej zábezpeky za športový tovar v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vylákal od O. N. sumu 1 300 000 Sk v hotovosti s tým, že peniaze vráti od 3. februára 1999, pričom ako záruku vrátenia peňazí mu odovzdal svoj cestovný pas číslo XXXXXXXX, ktorého stratu dňa 17. februára 1999 nahlásil na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Považskej Bystrici, takto získané finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich napriek viacerým výzvam nevrátil, čím spôsobil O. N., nar. XX. F. XXXX, bytom B., K., I. XXX/XX, škodu vo výške 1 300 000 Sk,

12/ dňa 3. februára 1999 v B., na ulici E. XX/XX., v kancelárii firmy S. M. B., pod zámienkou zabezpečenia výmeny slovenských korún na americké doláre vylákal od Ing. R. Y. sumu 680 000 Sk, ktorú po výmene na 20 000 USD mal vrátiť do 18. februára 1999, avšak takto získané finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužil, americké doláre nezabezpečil a tiež slovenské koruny napriek viacerým výzvam nevrátil, čím spôsobil Ing. R. Y., nar. XX. T. XXXX, bytom B., K., I. XXX/XX, škodu vo výške 680 000 Sk,

13/ pod zámienkou použitia finančných prostriedkov na vyplatenie colnej zábezpeky a nákup športového tovaru v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vylákal od F. Z.:

- dňa 5. februára 1999 v Považskej Bystrici sumu 108 150 Sk v hotovosti,

- dňa 8. februára 1999 v Považskej Bystrici pred budovou O., akciová spoločnosť, pobočka B., sumu 391 850 Sk v hotovosti,

s tým, že peniaze vráti do 15. februára 1999, avšak takto získané finančné prostriedky na dohodnutý účel nepoužil, v dohodnutej lehote a ani doposiaľ ich napriek viacerým výzvam nevrátil, čím spôsobil F. Z., nar. XX. W. XXXX, bytom B. XXX, okres B., škodu v celkovej výške 500 000 Sk,

14/ potom, čo dňa 8. januára 1998 s akciovou spoločnosťou G., E., K. XX, uzatvoril zmluvu č. XXXX o finančnom leasingu vozidla a prevzal ako nájomca osobné motorové vozidlo typu Hyundai, model Sonata BFGU3B2241, zelenej metalízy, číslo karosérie N., číslo motora Q., v nadobúdajúcej hodnote 879 000 Sk, ktorému bolo pridelené EVČ: B., pričom sa zaviazal splácať dohodnutú leasingovú sumu vozidla v štvrtročných splátkach po 76 839 Sk v období od 1. februára 1998 do 1. novembra 2000, po

splatení celkovej sumy 705 687 Sk v období od 1. augusta 1999 už neuhradil žiadne leasingové splátky, v presne nezistenom dni v mesiaci august 1999 v Bratislave vozidlo odovzdal G. V. ako zálohu za poskytnuté pôžičky a následne v presne nezistenom dni v mesiaci septembri 1999 požiadal G. V. o odovzdanie tohto vozidla ďalšej presne nezistenej osobe, ktorá s vozidlom naložila nezisteným spôsobom, čím spôsobil akciovej spoločnosti G., E., K. XX, škodu vo výške 173 313 Sk.

Krajský súd uložil obžalovanému V. X. podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. č. 248/1994 Z. z. (účinného do 31. augusta 1999), s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do III. (tretej) nápravnovychovnej skupiny.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. por.“) súd poškodených G. K., V. M., V. E., Ing. G. H., W. O., W. Q., Ing. V. E., Ing. V. B., B. N., O. Z., O. N., Ing. R. Y., F. Z. a G., a.s., E. odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občiansko-právnych.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný V. X., prostredníctvom obhajcu, odvolanie do výroku o vine a treste. Odvolanie následne odôvodnil tým, že skutky sa mali stať v rokoch 1998 a 1999, trestné stíhanie začalo v januári 2000. V rámci prípravného konania bola preukázaná nepravdivosť tvrdení bývalých spoločníkov Q. a Z., ktorí ho mali obráť o peniaze vo výške minimálne 14 680 000 Sk. Preto pri uzatváraní pôžičiek s poškodenými nemohol predpokladať vznik takejto situácie. Podľa názoru obžalovaného išlo o občiansko-právne vzťahy, resp. obchodné vzťahy, kde zúčastnené strany mali záujem dosiahnuť zisk.

V ďalšej časti svojho odvolania obžalovaný uviedol, že prvé hlavné pojednávania sa uskutočnili v roku 2003, následne v roku 2005 a 2006 v senáte JUDr. Jozefa Mikuláša a členov senátu JUDr. Pavla Sládoka, Jozefa Drímaja, Jiřího Bruhu a Oľgy Urbanovej. Po úmrtí JUDr. Jozefa Mikuláša vo veci rozhodoval nový senát v zložení JUDr. Vladimír Tencer, JUDr. Marián Jarábek a JUDr. Ivan Ilavský. V zmysle ustanovenia § 202 ods. 1 Tr. por. je na hlavnom pojednávaní nutná nepretržitá prítomnosť všetkých sudcov senátu. Aj prechodná neprítomnosť sudcu sa považuje za podstatnú chybu konania, ktorá je dôvodom na zrušenie rozsudku podľa § 258 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Senát JUDr. Tencera nevykonával na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom svedkov, ktorí boli vypočutí pred senátom JUDr. Mikuláša, nebola teda naplnená zásada ústnosti a bezprostrednosti vykonávania dôkazov pred senátom, ktorý vo veci rozhoduje, preto nemohla byť vec náležite objasnená a preverená obhajoba obžalovaného.

Na záver obžalovaný poukázal na dĺžku primeranosti trestného konania, ktoré v jeho prípade trvá už 14 rokov, pričom bol väzobne stíhaný a po prepustení z väzby sa v konaní dlho pokračuje, čo mu spôsobuje psychické útrapy. Tým sú porušené jeho práva zaručené Ústavou Slovenskej republiky a Trestným poriadkom.

Obžalovaný odvolaciu súdu navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť, vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie v zmysle § 258 ods. 1 písm. a/ Tr. por. tak, aby bolo zabezpečené riadne objasnenie veci a jeho právo na obhajobu. Taktiež z dôvodu § 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por. pre chyby rozsudku, najmä nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení ako i to, že prvostupňový súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení, je potrebné opakovať dôkazy, vykonať ďalšie dôkazy a ich vykonávanie pred odvolacím súdom by znamenalo nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, s poukazom na spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia, konkrétne ustanovenie § 564 ods. 4 Trestného poriadku vo veci o podaných odvolaniach rozhodoval podľa zák. č. 141/1961Zb. v znení neskorších predpisov (Tr.por.), keďže obžaloba v posudzovanej veci bola podaná na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti teraz platných predpisov, teda pred 1. januárom 2006.

Pri plnení revíziej povinnosti odvolací súd (§ 252 Tr. por.) primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné (§ 245 ods. 1 Tr. por.) a keďže nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 253 ods. 1, ods. 3 Tr. por.; v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku (§ 246 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadnuc pritom i na vady, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pričom zistil, že odvolaním napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť. Rozsudok súdu prvého stupňa je totiž založený na nejasných a neúplných skutkových zisteniach, vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na objasnenie veci treba dôkazy opakovať alebo vykonávať dôkazy ďalšie a ich vykonávanie pred odvolacím súdom by znamenalo nahradzovať činnosť súdu prvého stupňa. Konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, má podstatné vady (§ 258 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd len dodáva, že ťažisko dokazovania je pred súdom prvého stupňa, kde na hlavnom pojednávaní má dôjsť k vyvrcholeniu procesu dokazovania. Skutkové závery súdu prvého stupňa môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd.

Je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa, v danom prípade Krajský súd v Trnave, nevykonával takmer žiadne dokazovanie. V spise posledného zákonného senátu sú zväčša len záznamy o odročeniach hlavných pojednávaní, ako i úprav predsedu senátu zabezpečiť prítomnosť obžalovaného a niekoľkých svedkov na hlavné pojednávanie. Termíny hlavných pojednávaní boli väčšinou rušené a obžalovaný sa na hlavné pojednávanie nedostavoval. Pokiaľ s a niektorí predvolaní svedkovia dostavili na hlavné pojednávanie, toto bolo odročené pre neprítomnosť obžalovaného. Nie je potrebné opakovať, že svedecká výpoveď patrí, v konaní pred súdom k najvýznamnejším dôkazom okrem iného i z toho dôvodu, že výsluchom svedka súd realizuje zásadu ústnosti a bezprostrednosti (§ 2 ods. 18 a 19) Tr.por účinného do 1. januára 2006, pričom výsluch prebieha za účasti strán v trestnom konaní.

Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že podľa § 219 ods. 2 Tr.por. predseda senátu pri pokračovaní v odročenom hlavnom pojednávaní mal oznámiť podstatný obsah doterajšieho pojednávania, čo ani v jednom prípade neurobil.

Taktiež odvolací súd vzhliada pochybenie súdu prvého stupňa v postupe, ktorým súd umožnil obžalovanému súhlasiť so zmenou v zložení senátu a pokračovať tak v hlavnom pojednávaní bez opakovania výsluchov, svedkov vypočutých v inom zložení senátu.

Podľa § 219 ods. 2 Tr.por. účinného do 1. januára 2006, pri pokračovaní v odročenom hlavnom pojednávaní oznámi predseda senátu podstatný obsah doterajšieho pojednávania. Ak sa však zmenilo zostavenie senátu alebo ak to treba z iného dôvodu, musí byť hlavné pojednávanie vykonávané znovu; to neplatí, ak obžalovaný súhlasí so zmenou prísediacieho v zložení senátu.

Keďže celé trestné konanie, ako už bolo vyššie spomenuté, je podriadené pod Trestný poriadok účinný do 1. januára 2006, nemohol súd prvého stupňa aplikovať ustanovenie § 277 ods. 5 Trestného poriadku účinného po 1. januári 2006 a preto dôkazy, ktoré vykonal čítaním svedeckých výpovedí, z konania pred iným senátom, sú nepoužiteľné.

Najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti danej mu zákonom, vníma, že ide o vec reštančnú, kde obžaloba napadla ešte v roku 2002, ktorej prieskumnej povinnosti nezavinil len, teraz vo veci konajúci, senát súdu prvého stupňa. Trestný poriadok však jednoznačne stanovuje pravidlá, za akých je možné v rámci dokazovania ustáliť záver o vine alebo nevine konkrétneho obžalovaného. Odvolací súd dal za pravdu obžalovanému a jeho dôvodom uvedeným v odvolaní. Prieskumná povinnosť odvolacieho súdu spočíva totiž v tom, že tento súd musí preskúmať všetky výroky rozsudku, ktoré odvolateľ odvolaním napadnúť môže, bez ohľadu na to, či odvolateľ napáda určitú časť alebo dokonca výslovne prehlási, že ohľadne niektorých výrokov odvolanie nepodáva a je s nimi spokojný. Podobne u každého jednotlivého výroku preskúma jeho správnosť z hľadiska všetkých do úvahy prichádzajúcich väd, bez ohľadu na to, či sú odvolaním výslovne vytýkané alebo nie. Rovnako tak je povinný preskúmať i zákonnosť postupu

konania, ktoré predchádzalo preskúmaným výrokom rozsudku. Tak napr., už v súčasnom štádiu konania možno vytknúť, že krajský súd nesprávne odkázal poškodeného Ing. G. H. s jeho nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občiansko-právnych, hoci poškodený H. podaním zo dňa 4. júla 2012 prehlásil, že obžalovaný mu pohľadávku splatil.

V danej veci, na základe neúplného a nedostatočného vykonania dokazovania, sa písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku a tiež jeho odôvodnenie nezhoduje s dôkazmi, ktoré by boli na hlavných pojednávaniach pred súdom prvého stupňa, vykonané. Správne zistenie skutku je i základným predpokladom jeho správneho právneho posúdenia. Ide o proces zistenia dostatočného množstva jednotlivých skutočností z vykonaných dôkazov, ich správneho vyhodnotenia a vytvorenia zodpovedajúceho skutkového záveru. Odvolací súd skúmal dostatočnosť vykonaných dôkazov z hľadiska, či ich súhrn úplne a nestranné objasňuje prejednávanú vec a či proces vykonania a hodnotenia dôkazov je v súlade s požiadavkami trestného poriadku.

Odvolací súd mal pri preskúmaní rozsudku k dispozícii predovšetkým samotný napadnutý rozsudok a spisový materiál obsahujúci dokumenty z predchádzajúceho konania, ktoré zachytávajú proces dokazovania a postup súdu prvého stupňa. Okrem skutočností tvrdených v podanom odvolaní, môže odvolací súd ako podklad použiť tiež skutočnosti a dôkazy, ktoré sám zistil a vykonal. Tieto prostriedky a nástroje k plneniu prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu sú však významne obmedzené. Odvolacie konanie v zmysle trestného poriadku účinného do 1. januára 2006 je totiž vybudované na zásade kasačnej s prvkami apelačnými, ťažisko rozhodovania, ako už bolo spomenuté vyššie, je totiž na súde prvého stupňa a konanie pred odvolacím súdom preto nesmie byť opakovaním hlavného pojednávania a nesmie nahrádzať činnosť súdu prvého stupňa.

Keďže je zrejmé, že zistené vady a absenciu viacerých dôkazov, nemôže odvolací súd odstrániť sám na verejnom zasadnutí, v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 písm. b/ Tr. por., prijal rozhodnutie na neverejnom zasadnutí, teda bez účasti procesných strán.

Najvyšší súd preto podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.